

## Corona is de armoedekloof aan het verdiepen!

Die realiteit smaakt zuur, maar is echt. Verschillende onderzoeken maken duidelijk dat mensen die in kwetsbare situaties leven het nog moeilijker krijgen door de corona-crisis. De noden zijn zo groot geworden dat men er niet meer in lukt de nodige hulp te bieden.

Vrienden,

Ook wij ondervonden reeds de pijnlijke realiteit dat hulporganisaties hun steun opzeggen en onverbiddelijk afhakken. Zij twifelen aan hun inkomsten voor het jaar 2021. Zonder dralen laten zij weten dat de nog te storten sommen niet meer zullen komen. Twee lopende projecten voor de Vincentiuszusters in Kananga werden reeds stopgezet (*één gefinancierd door een organisatie uit Duitsland en een tweede uit Italië*).

Ons weeshuis ORBET voelt het ook héél duidelijk. Tijdens het vorig verlov van zr Liefke in België kon het jaarlijks vriendenmaaltijd van de Bayakagroep niet doorgaan door de corona. Onze bezoeken tijdens het verlov werden noodgedwongen tot een minimum herleid en dat liet zich ook voelen in de steun.

**Wij hebben schrik dat het ergste nog moet komen.**

**Op dit moment voelen wij héél sterk het “enorme onderwijsprobleem in Congo”.**

In 2020 werden alle scholen gesloten. Verrassend was het dat in de meeste steden het digitaal onderwijs opstartte langs de TV. Volgens mij een slecht initiatief dat discriminatie bevordert.

**Het is fataal voor arme kinderen uit de steden en nog véél meer voor de kinderen uit het binnenland** (*ook wij in Popo hebben geen toegang tot dat TV-onderwijs en in Kananga is het nog dramatischer*).

Omdat scholen verplichtend gesloten werden en omdat “leren” langs TV niet voor de meeste kinderen ontoegankelijk is, heeft de coronapandemie de kloof vergroot tussen rijkere en arme gezinnen in de stad en nog meer tussen de gezinnen uit de stad en het binnenland.

In ORBET (*ons weeshuis in Popo*) blijven wij niet bij de brokken zitten. Goed onderwijs blijft enorm BELANGRIJK.

## Wij organiseren INHAALLESSEN.

Vorig schooljaar bleven de scholen 8 maanden dicht. Dit noodzakelijk dat wij **inhaallessen**, organiseren om de



schooljaar misten de kinderen nog 2 maanden. Het is verloren leerstof in te halen.



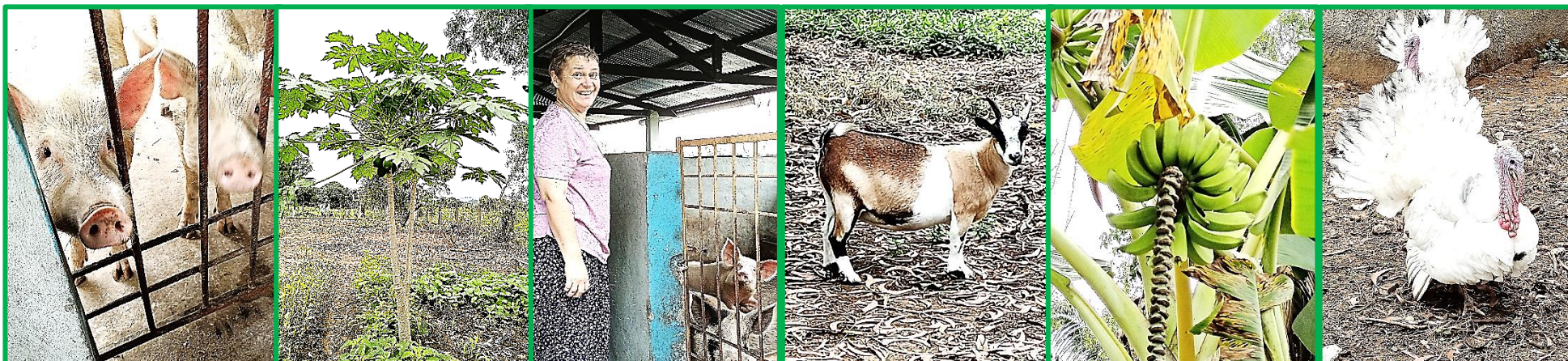
Die belangrijke opdracht neem ik op mij.

Ik startte reeds met ons gastjes die in het eerste leerjaar werden aanvaard. Met de onderwijzers van het 1<sup>ste</sup> tot het 6<sup>de</sup> leerjaar organiseerden wij al een paar samenkomsten. Het gaat er niet om hun impact of hun kunnen in vraag te stellen. Integendeel, ik ben bereid om “**samen met hen**” een creatieve manier te zoeken waar alle kinderen baat bij hebben. **Het wordt boeiend ...**

Als wij de strijd tegen de groeiende armoedekloof willen winnen dan moet niet alleen het onderwijs speciale aandacht krijgen maar ook de gezondheid, de hygiëne en de opvoeding van de kinderen.

Wij zijn hen dat verschuldigd.

In ORBET is het een gekende droom van de verantwoordelijke, mama Liefke, om de kinderen voldoende en goeie voeding te geven. “Ze groeien dan beter” zegt ze, “ze zijn veel aangenamer, rustiger en verbeteren voelbaar hun schoolprestaties”. De initiatieven om de voeding te verrijken zijn talrijk: er zijn varkens, kiekens, kalkoenen en geiten. De kinderen hebben hun eigen tuintjes en planten tomaten, spinazie, salade, saka saka en noem maar op... Wat meer creativiteit inbouwen voor zorg en onderhoud van de kledij, het materiaal en een productievere zelfbedruiping kan alles nog verbeteren.



Dagelijks denk ik ook aan de kinderen uit Malole/Kananga. Zij blijven in mijn leven aanwezig. Daar ook herbegonnen de scholen op 22 februari. Het kleuterklasje dat de gemeenschap van Malole zelf organiseert is nog altijd in handen van zr Monique Kanku. Sedert september 2020 volgt zij een speciale vorming en die zal zeker ten goede komen van haar gastjes.

Voor de schoolkosten worden de Vincentiusgemeenschappen regelmatig geholpen door steungroepen uit Holland.

De scholen in het binnenland van de Kasai-provincies hebben het moeilijker. Het leven wordt er al sedert 2014 gestoord door terreuracties die maar niet ophouden. Rebellen groepen uit Ruanda en Oeganda blijven de streek onveilig maken en honderden vluchtelingen zakken af naar Centraal Kasai en Kananga. Daar vertel ik iets meer over in een volgende babbel.

**CONGOBABEL 5 – maart 2021**

De problemen rond het ongeval waarbij de directeur van ons landbouwproject PROYAKA verongelukte op 11 januari, raken niet opgelost. Wij lukken er niet in om de verschillende partijen (**familie, chauffeur en leden van het project**) rond één tafel te krijgen voor een open dialoog en een verzoening. De familie van de verongelukte directeur zoekt een schuldige, eist een schadevergoeding en de betaling van een eindafrekening. Iedereen zit nog te sterk verstrengeld in een panische schrik veroorzaakt door traditionele meningen en gewoonten. Wij willen niet té fel dwingen en gunnen aan de familie de tijd om dit toch wel verschrikkelijke drama te verwerken. Vanuit België werd er ondertussen een einde gemaakt aan de conventie tussen het project Proyaka en de “geldschieters van Congodorpen”... Wij willen dat zomaar niet slikken en eisen om deze contractbreuk te herzien ... Gelukkig konden wij wel de erg toegetakelde jeep loskrijgen uit de macht van de politie in Mbankana (**op 140 km van Kin**). Die staat nu in de garage CFAO maar kan pas hersteld zijn tegen eind april.

Gisteren 27 maart 2021 mocht ik iets “verrassends” beleven. De DPJEK “De VZW van de dynamiek voor de promotie van de Kwangolesse jeugd” organiseerde een feestelijke afsluiting van de maand van de vrouw met uitreiking van een brevet voor uitmuntendheid”. Ik mocht als eerste het brevet ontvangen en het daarna uitreiken aan alle vrouwen uit de Kwango-provincie die daarvoor in aanmerking kwamen. De meesten van die vrouwen waren oud-leerlingen. Ik hou niet van zo’n officieel gedoe, maar het was toch deugdzaam.

Woensdag, 31 maart hoop ik naar Popo terug te keren. Kontent dat deze babbel nog uit Kin kan vertrekken, wens ik jullie een VURIG PAASFEEST ... Wie zijn diepe HOOP uitspreekt voor een **vernieuwd leven** stelt zich kwetsbaar op ... en toch blijf ik het doen.

Tot de volgende babbel.



Met GODS ZEGEN

Lieve Van  
Wijmeersch